

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 10. czerwca 1911.

Treść: (№ 104—108.) 104. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia c. k. Urzędu celnego głównego w Tryeście do ekspedycyowania krepy zdrowotnej i odzieży spodniej, sporządzonej z krepy tej. — 105. Rozporządzenie, dotyczące utworzenia osobnego inspektoratu przemysłowego dla robót budowlanych w Wiedniu. — 106. Rozporządzenie, którym ustanawia się na nowo kwotę nadającego się do fasyonowania wydatku na prowadzenie urzędów dziekańskich w diecezji linckiej. — 107. Rozporządzenie, którym dla nowo utworzonych dziekanatów tyczyńskiego i łańcuckiego w rzymsko-katolickiej diecezji przemyskiej ustanawia się kwotę wydatku na prowadzenie urzędu dziekańskiego, którą należy uznawać za pozycję wydatkową w zeznaniach dochodu miejscowego, składanych przez duchowieństwo duszpasterskie, uprawnione do uzupełnienia kongruy, w myśl ustawy z dnia 19. września 1898. — 108. Rozporządzenie, dotyczące zakazu handlu obnośnego na obszarze gminy Wörgl.

104.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 25. kwietnia 1911,

dotyczące upoważnienia c. k. Urzędu celnego głównego w Tryeście do ekspedycyowania krepy zdrowotnej i odzieży spodniej, sporządzonej z krepy tej.

C. k. Urząd celny główny w Tryeście zostaje upoważniony do ekspedycy celnej krepy zdrowotnej bawełnianej, wełnianej, jedwabnej i półjedwabnej w towarze metrycznym albo tylko przykrojonej, oraz gotowej odzieży spodniej (bielizny), sporządzonej z krepy tej, w obrocie traktatowym według uprzywilejowanych stóp celnych Nr. 274 a do d.

Weiskirchner wtr.

Meyer wtr.

105.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych z dnia 7. maja 1911,

dotyczące utworzenia osobnego inspektoratu przemysłowego dla robót budowlanych w Wiedniu.

§ 1.

Na zasadzie § 4. ustawy z dnia 17. czerwca 1883, Dz. u. p. Nr. 117, dotyczącej ustanowienia inspektorów przemysłowych, wyłącza się wykony-

wanie robót budowlanych oraz robót przy budowlach ziemnych i wodnych w całym obszarze gminy miasta Wiednia z pod nadzoru inspektorów przemysłowych tych dzielnic, w których odnośne przedsiębiorstwa znajdują się według każdorazowego podziału okręgów nadzorczych inspekcji przemysłowej, i ustanawia dla nadzoru nad wykonywaniem robót tych osobny inspektorat przemysłowy dla robót budowlanych z siedzibą w Wiedniu.

§ 2.

Nadzorowi tego inspektoratu przemysłowego podlegają wszystkie roboty budowlane i roboty przy budowlach ziemnych i wodnych, nie poddane na zasadzie przepisów ustawowych innemu własnemu inspektoratowi przemysłowemu szczególnemu, w całym obszarze gminy miasta Wiednia, wraz z wszystkimi z nimi połączonymi robotami budowniczo-przemysłowymi, o ile te ostatnie bywają wykonywane poza obrębem stałego zakładu przemysłowego odnośnych przemysłowców.

§ 3.

Ministrowi handlu zastrzega się prawo rozszerzenia w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych działalności nadzorczej tego inspektoratu przemysłowego w interesie jednolitego przestrzegania środków ostrożności przy robotach budowlanych także na roboty budowlane poza obszarem gminnym wiedeńskim.

§ 4.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu 1. lipca 1911.

Weiskirchner wtr.

Wickenburg wtr.

106.**Rozporządzenie Ministra wyznań
i oświaty oraz Ministra skarbu
z dnia 20. maja 1911,**

którem ustanawia się na nowo kwotę nadającego się do fasonowania wydatku na prowadzenie urzędów dziekańskich w dyecezyi linckiej.

Uchylając odnośne przepisy dawniejsze, które dotąd obowiązywały, ustanawia się na nowo z powołaniem się na postanowienie § 4, ustęp II, punkt b, rozporządzenia Ministra wyznań i oświaty oraz Ministra skarbu z dnia 16. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 205, kwotę wydatków dziekańskich, które w zeznaniach dochodu, składanych według ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, należy uznawać za wydatek, niezależnie od zbadania kwestyi, czy odnośnemu proboszczowi, któremu poruczono prowadzenie spraw dziekańskich, należy się w ogóle w myśl powołanej ustawy uzupełnienie kongruy z funduszu religijnego, względnie z państwowej dotacyi tegoż funduszu, dla Austrii górnej, a względnie dla dyecezyi linckiej w sposób następujący:

1. W kwocie 300 koron dla urzędów dziekańskich: Altheim, Andorf, Frankenmarkt, Freistadt, Gaspoltshofen, Grein, St. Johann, Mattighofen, Ried, Schwanenstadt, Linc, Urfahr i Wels;

2. w kwocie 240 koron dla urzędów dziekańskich: Altenfelden, Eferding, Gmunden, Kallham, Kremsmünster, Molln, Ostermiething, Pabneukirchen, Pettenbach, Peuerbach, Pregarten, Sarleinsbach, Schärding i Steyr;

3. w kwocie 200 koron dla wszystkich innych urzędów dziekańskich.

Stürgkh wlr.

Meyer wlr.

107.**Rozporządzenie Ministra wyznań
i oświaty oraz Ministra skarbu
z dnia 24. maja 1911,**

którem dla nowo utworzonych dziekanatów tyczyńskiego i łańcuckiego w rzymsko-katolickiej

dyecezyi przemyskiej ustanawia się kwotę wydatku na prowadzenie urzędu dziekańskiego, którą należy uznawać za pozycję wydatkową w zeznaniach dochodu miejscowego, składanych przez duchowieństwo duszpasterskie, uprawnione do uzupełnienia kongruy, w myśl ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176.

Uzupełniając rozporządzenie ministerjalne z dnia 19. czerwca 1886, Dz. u. p. Nr. 107, ustanawia się kwotę wydatków dziekańskich, które w zeznaniach dochodu miejscowego, składanych według ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, należy uznawać za wydatek, dla nowo utworzonych dziekanatów tyczyńskiego i łańcuckiego w rzymsko-katolickiej dyecezyi przemyskiej w kwocie po dwieście czterdzieści (240) koron, a to niezależnie od zbadania kwestyi, czy odnośnemu proboszczowi, któremu poruczono prowadzenie spraw dziekańskich, należy się w ogóle w myśl powołanej ustawy uzupełnienie kongruy z funduszu religijnego, względnie z państwowej dotacyi tegoż funduszu.

Stürgkh wlr.

Meyer wlr.

108.**Rozporządzenie Ministerstwa handlu
w porozumieniu z Ministerstwami
spraw wewnętrznych i skarbu
z dnia 6. czerwca 1911,**

dotyczące zakazu handlu obnośnego na obszarze gminy Wörgl.

Na zasadzie § 10. patentu cesarskiego z dnia 4. września 1852, Dz. u. p. Nr. 252, i § 5. odnośnego przepisu wykonawczego zakazuje się handlu obnośnego na obszarze gminy Wörgl.

Zakaz ten nie ma zastosowania do osób, które przynależą do okolic, wymienionych jako uprzywilejowane pod względem handlu obnośnego w § 17. patentu o handlu obnośnym i w odnośnych rozporządzeniach dodatkowych.

Weiskirchner wlr.

Meyer wlr.

Wickenburg wlr.